

Bemærkninger til forslaget

Forslaget pålægger regeringen i indeværende folketingsssamling at fremsætte lovforslag, der medfører, at satsen for omkostningsgodtgørelse forhøjes fra 50 pct. til 100 pct. i skattesager m.v. mod staten, hvor skatteyderen får fuldt eller delvist medhold.

Det er forslagsstillernes opfattelse, at en person eller virksomhed, som får fuldt eller delvist medhold i sin påstand, skal have 100 pct. godtgørelse for udgifter til sagkyndig bistand i forbindelse med sagens førelse. Har skattemyndighederne med urette ændret en skatteydere selvvangivelse m.v., skal skatteyderen ikke stå tilbage med en udækket regning vedrørende udgifter til sagens førelse. Ud fra et retssikkerhedssynspunkt er det kritisabelt, at en skatteyder, som får fuldt eller delvist medhold, skal stå tilbage med et økonomisk tab på trods af, at skatteyderen har haft ret fra starten. Skattereglernes kompleksitet medfører, at det – uanset officialprincippet (undersøgelsesprincippet) – i mange skattesager (herunder i stort omfang sager om personbeskatning) er nødvendigt for skatteyderen at benytte sig af sagkyndig bistand.

Folketinget vedtog i foråret 2000 ved lov nr. 464 af 31. maj 2001 at udvide skattestyrelseslovens regler om omkostningsdækning til sagkyndig bistand i skattesager. Loven var en udmøntning af Omkostningsdækningsudvalgets anbefalinger i betænkning nr. 1382 fra februar 2000 om omkostningsdækningsordningen. Lovændringen indebar, at ordningen blev udvidet til at omfatte flere sagstyper, og at kredsen af tilskudsberettigede personer samt arten af tilskudsberettigede udgifter blev udvidet. Endvidere blev godtgørelsesprocenten forhøjet. Således er satsen for omkostningsdækning med virkning fra den 5. april 2000 forhøjet til 50 pct. mod tidligere 32 pct. for selskaber og 38 pct. for personer, uanset om skatteyderen vinder eller taber sagen. Der er endvidere indført en godtgørelse på 85 pct. af de afholdte udgifter ved en sags videreførelse ved næste instans på myndighedernes initiativ. Endelig er det blevet muligt for Ligningsrådet at bestemme, at udgifter, der er afholdt til syn og skøn i sager om bindende forhåndsbesked, skal godtgøres med 100 pct.

Der henvises vedrørende lovændringen til lovforslag nr. L 267, folketingsåret 1999-2000, Folketings-tidende 1999-2000, tillæg A 7469 og 7499, tillæg B 1143, tillæg C 1108 samt forhandlingerne 6960, 8492 og 8759.

Under Folketingets behandling af det pågældende lovforslag stillede forslagsstillerne sammen med Kristeligt Folkeparti ændringsforslag om højere godtgørelse i de sager, hvor skatteyderen får fuldt eller delvist medhold. Desværre var der ikke dengang flertal i Folketinget til at få ændringsforslaget vedtaget.

Forslagsstillerne mener fortsat, at der er al mulig grund til at få gennemført en 100 pct.-omkostningsgodtgørelse i de sager, hvor skatteyderen får fuldt eller delvist medhold, og finder anledning til at fremhæve en række nye oplysninger af betydning for problemstillingen.

Under Folketingets behandling i folketingsåret 2000-01 af det daværende Frihed 2000's beslutningsforslag nr. B 97 om en ændring af omkostningsgodtgørelsesreglerne i skattesager har skatteministeren i sin besvarelse af Skatteudvalgets spørgsmål 4 og 7 (B 97 – bilag 3) afvist en 100 pct.-dækning i de skattesager, som skatteyderen vinder, bl.a. med henvisning til, at Omkostningsdækningsudvalget har påpeget, at en ordning, hvorefter der kan ydes en godtgørelse på 100 pct., forudsætter, at myndighederne må foretage en kontrol af det rimelige i det krav på godtgørelse, som skatteyderen rejser over for myndighederne, for at undgå misbrug af en sådan ordning. Det er skatteministerens vurdering, at en skatteyder ved 100 pct. godtgørelse ikke vil have et tilstrækkeligt incitament til at undgå grundløse klager eller til at økonomisere med sine udgifter til sagen. Skatteministeren finder videre, at en sådan skønmæssig vurdering af rimeligheden af skatteyderens krav vil kræve etablering af særlige myndigheds- og klagestrukturer, for at skatteyderen skal have tillid til myndighedernes afgørelser.

Det er forslagsstillernes opfattelse, at der i en godtgørelsesordning som foreslået – hvorefter der fortsat ydes skatteyderen godtgørelse på 50 pct. i de sager, som denne taber, og 100 pct. godtgørelse i de sager,